

Supercomputer

Ken Jennings en Brad Rutter wonnen meer dan \$5.000.000 met de populaire televisiequiz Jeopardy – een soort Trivial Pursuit, maar dan veel moeilijker. Ze waren de áller, állerbesten in het beantwoorden van zeer gecompliceerde en gedetailleerde vragen. Jennings was al 74 keer ongeslagen. Rutter won de hoogste prijs ooit met Jeopardy – ruim \$3.000.000. De mannen waren onverslaanbaar.

En toen kwam Watson voorbij. Bij zijn allereerste deelname aan Jeopardy won hij moeiteloos van de twee meest succesvolle spelers aller tijden. Watson is IBM's supercomputer – geprogrammeerd met geavanceerde algoritmen om antwoorden te vinden op elke vraag die aan 'm werd gesteld. Man versus Machine, met de machine dus als overtuigende winnaar. Zélfs bij taken waar we lang van dachten dat alleen mensen in staat zijn om ze succesvol uit te voeren zoals problemen oplossen, informatie begrijpen, interpreteren, combineren en keuzes maken. En dat klinkt verdacht veel als de activiteiten die voor veel mensen de dagelijkse invulling zijn van hun... werk. Het roept de vraag op of Watson wellicht niet alleen beter is in spelletjes, maar ook in ons werk.

Nu is al wel vaker de discussie ontstaan over de impact van automatisering op werk zoals we het kennen, maar deze keer lijkt er meer overtuigend bewijs dat op niet al te lange termijn heel veel banen door voortschrijdende technologie zeer zwaar onder druk komen te staan.

Zo beweert Carl Benedict Fry van de Universiteit van Oxford op basis van gezaghebbend en inmiddels veel geciteerd onderzoek dat binnen 20 jaar 47 procent van alle banen een hoog risico loopt om geautomatiseerd te worden. Bovenaan staan telemarketeers, accountants, salesmensen en makelaars, maar ook economen en piloten hebben volgens Frey een grote kans hun werk aan computers kwijt te raken.

Dit beeld komt overeen met de conclusies uit het indrukwekkende rapport *The Future of Work. Jobs and Skills in 2030* van de UK Commission for Employment and Skills (alleen al het bestaan ervan is jaloersmakend). Een van de kernboodschappen uit dit rapport: "Technological growth, and the accompanying changes in business models, make the continuous adaptation of skill sets absolutely fundamental for successful participation in the labour market." Anders gezegd: onze huidige skills zijn niet toereikend voor een fundamenteel andere arbeidsmarkt in de nabije toekomst.

Het roept daarmee ook direct de vraag op of de risico's van structurele technologische werkloosheid niet veel groter zijn dan we denken. Technologische werkloosheid is werkloosheid die ontstaat doordat automatisering meer banen doet verdwijnen dan doet ontstaan. Door Watson dus.

Gek genoeg is er maar weinig discussie over het disruptieve effect van technologie op een ongekend groot deel van onze banen en dus onze beroepsbevolking. Een uitzondering is een artikel in *Trouw* van 2 april waar werd gesteld dat er mede als gevolg van voortschrijdende technologie met name voor de middenklasse geen nieuwe banen meer zijn.

Watson en de zijnen kunnen wel eens veel meer impact op ons werk hebben dan we hopen en denken. We wanen ons nog Ken en Brad maar de algoritmen zitten ons akelig dicht op de hielen...

Marcel Knotter is partner bij Bright & Company | HR Strategy